

1890-07-03

SENDER

Rasmus Christiansen

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Datering i brev

General comment:

Se Hannovers brev dateret 27. juni 1890 til Rohde, hvori Hannover beretter om sit møde med Wildenrath.

Sender's location:

Hørning, Aarhus

Mentioned people:

Alice Hannover

Johan Rohde

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

Johan Peter Wildenrath

Archive:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

Aabo-Skovgaard pr: Hørning

ved

Aarhus

den 3die Juli 1890

Kjære Hannover!

Hjærtelig Tak for Deres Brev, som jeg modtog fra Kjøbenhavn for nogle Dage siden. Det glædede mig meget at høre lidt fra Dem igjen. Jeg har selv flere Gange været paa Nippet til at skrive til Dem, for at faa at vide, hvorvidt muligvis mine 2 sidste Breve, som jeg sendte til Deres Adresse i Rom, ikke havde truffet Dem; men jeg antog som det nu fremgaar af Deres Brev at Grunden til Deres Tavshed maatte være Deres Frues Sygdom og de deraf følgende vanskelige Arbejdsforhold, som De jo maatte lide meget under.

[2]

Det glæder mig imidlertid meget at høre, at det gaar betydelig bedre med Sygdommen, som De forhaabentlig ved fortsat Omhu og Forsigtighed snart maa faa fuldstændig Bugt med. Jeg havde ellers troet, at De allerede for længe siden var kommen hjem, da jeg hørte noget i Kjøbenhavn om at De agtede Dem hjem inden Foraarsudstillingens Lukning. Imidlertid tror jeg De har gjort vel i at blive borte, da Forsommeren herhjemme slet ikke har været god, men afvexlet med stærk Varme og Kulde samt Regnstorm, hvilket næppe er heldigt for sunde Mennesker, langt mindre for syge. Jeg var ogsaa ret fornøjet over at De ikke kom hjem og saa Foraarsudstillingen, skjønt den vist iaar var bedre end den har været længe, men naar De kom lige fra

[3]

den store italienske Kunst, saa vilde De vist næppe blive nogen naadig Dommer. Vi er jo Smaafolk. Det er nu noget over en Maaned siden, at jeg kom herover til Jylland. Men jeg har ikke hidtil havt overdreven meget Udbytte, hverken i den ene eller anden Retning. Som ovenfor omtalt har Vejret været meget ubehageligt, hvilket havde tilfølge at jeg strax i Begyndelsen paadrog mig en stærk Forkølelse, som jeg endnu ikke helt er kommen af med, og som naturligvis har voldt mig megen Kval. Med Hensyn til mit Arbejde, saa vil jeg kun bemærke, at det denne Gang ikke er Soldater, hvilket De formodentlig paa Forhaand betragter som et Fremskridt. Angaaende Deres Forespørgsel efter Møllers og Rohde, saa skal jeg fortælle Dem hvad

[3]

jeg véd, hvilket imidlertid ikke er meget. Møllers rejste fra Kjøbenhavn en 14 Dages Tid før jeg, og de agtede sig foreløbig til Egnen nord for Randers i Nærheden af Rold Skov. Der kunde de imidlertid ikke finde nogen passende Bolig, og den Dag, jeg ankom til Aarhus fra Kjøbenhavn, modtog jeg en Hilsen fra dem gennem et Menneske som havde kørt paa Jernbane sammen med dem. Den Gang agtede de sig ned i Omegnen af Kolding, og siden har jeg intet hørt fra dem. Rohde vilde blive en Maanedstid længere i Kjøbenhavn, da han arbejdede paa et Billede der. Senere vilde han ogsaa til Jylland, og han lovede at sende mig sin Adresse saasnart han var rejst. Da jeg ikke har hørt fra ham, antager jeg, at han endnu er i Kjøbenhavn. Det glædede mig meget at høre om Deres Møde med Wildenradt. Jeg havde frygtet at De vilde have fundet et Vrag af Deres tidligere Ven og Kammerat, men det er heldigvis altsaa ikke Tilfældet. Jeg forstaar kun ikke

hvorfor han saa ihærdigt har forsøgt at ødelægge sit

[afslutningen af brevet er på første side i venstre margen og foroven:]

Renomé i sit Fødeland ved kun at sende Udskuddet hjem, naar han selv
var på

det rene med at det ikke var saa godt som det burde være, saa havde han
sikkert

staaet sig bedre ved

at vente, indtil han

kunde sende

noget godt.

Til Slut

en hjærte-

lig Hilsen

til Dem

og Deres

Frue med

Ønsket

om snar-

lig Helbredel-

se fra

Deres

hengivne

R. Christiansen

Det glæder mig imidlertid meget at høre, at det gaar betydelig bedre med Lygdommen, som De forhaabentlig ved fortsat Omsorg og Forsigtighed snart maa faa fuldstændig Bøgt med. Jeg haaber ellers trost, at De allerede for længe siden var kommen hjem, da jeg hørte noget i Hjørring om at De affede Dem hjem inden Forars indtællingen, Lørløst. Imidlertid troer jeg De har gjort vel i at blive borte, da Forsamlingen her hjemme blot ikke har været god, men af og til med stærk Varme og Kilde samt Bøge storme, hvilket næppe er heldigt for vore Menneſker, længe mindre for os. Jeg var ogsaa ret foruroliget over at De ikke kom hjem og saa Forars indtællingen, stjønt De vist ias var bedre end den har været længe, men naar De kom lige fra

den store stahenke Kvæst, saa vilde De vist næppe blive nogen naadig Forars. Vi er jo Sømaafolk. Det er nu noget over en Maaned siden, at jeg kom hertil til Jylland. Men jeg har ikke hiidtil haft overdreven meget Udflygt, hverken i den ene eller den anden Retning. Som overfor omtalt har vi været meget i de nærliggende, hvilket havde tilfølgende at jeg staa i Begyndelsen paa at være en stærk Forars, som jeg endnu ikke helt er kommen af med, og som naturligvis har voldt mig megen Trøst. Med Hæder og med Løst, saa vil jeg rimeligvis bemærke, at det derved gaaer ikke at Soldater, hvilket De formentlig angaaende Dens Forsøg paa at stalle den af Røde, saa skal jeg fortælle Dem hvad

jeg ved, hvilket imidlertid ikke er meget.
Møllers rejste fra Kjøbenhavn en 14 Dages
Tid før jeg og de agtede sig foreløbig til
Egnen nord for Randers i Nærheden
af Rold Skov. Der findes de imidlertid
ikke finde nogen passende Bolig, og den
Dag, jeg ankom til Aarhus fra Kjøbenhavn,
modtog jeg en Brev fra dem gjennem et
Menneske som havde gjort paa Jernbanen men
men med dem. Den Gang agtede de sig ned
i Omegnen af Halding, og siden har jeg intet
hørt fra dem. Både vilde blive en Maanedes
tid længere i Kjøbenhavn, da han arbejdede paa
et Billede der. Senere vilde han ogsaa til Jyl-
land, og han lovede at sende mig sin Adresse
saasnart han var rejst. Da jeg ikke har hørt fra
ham, antager jeg, at han endnu er i Kjøbenhavn.
Det glædede mig meget at høre om Deres Glæde med
Wiedemann. Jeg havde frygtet at De vilde have fundet
det et Vrag af Deres tidligere Ven og Kammerat, men
det er heldigvis altsaa ikke Tilfældet. Jeg forstaaer Eder ikke
hvorfor han saa i Nærværelse har forsøgt at odelægge sit Brev